

ת"פ 42493/02/13 - מדינת ישראל נגד זיאד דנדיס, עבד אלחכי אבדאח

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 42493-02-13

לפני כבוד השופט רפי כרמל

המאשימה	מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
נגד הנאשמים	1. זיאד דנדיס ע"י ב"כ עו"ד עזאיזה מאהר 2. עבד אלחכי אבדאח ע"י ב"כ עו"ד זחאלקה

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם, בגדר האישום הראשון, בעבירת חטיפה ובעבירת שוד בנסיבות מחמירות. נאשם 2 הורשע, בנוסף, בעבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל. בגדר אישום זה, סיכמו הנאשמים עם אדם שלישי לשדוד מונית ולמכרן בשטחי יהודה ושומרון. ביום 21/1/13, בשעות הערב, עלו הנאשמים ואדם נוסף למונית באזור תל-אביב, בקשו מהנהג להסיעם לרמת גן ומשם לאבו גוש, ולשם כך שילמו לנהג 300 ₪. כשהגיעו בסמוך למחלף לטרון, ביקש האדם הנוסף לעצור את המונית באמתלה שהוא צריך להתפנות. כשעצר הנהג את המונית בצד הדרך, היכה נאשם 2 את הנהג בפניו והנאשמים ואדם נוסף נטלו חבל וכרכו סביב צווארו של הנהג, לאחר מכן העבירו את הנהג למושב האחורי, כשהם מכים אותו ומנסים לכבול את ידיו. בהמשך, נאשם 2 החל לנהוג את המונית לכיוון ירושלים, כאשר במהלך הנסיעה, נאשם 1 עם האדם הנוסף, מכים את המתלונן בגופו. בסמוך לקלנדיה, בצפון ירושלים, יצאו הנאשמים והאדם הנוסף מהמונית, גררו את הנהג אל מחוץ למונית, היכו אותו, רוקנו את כיסיו, נטלו טלפון נייד ומכשירי ניווט ואת ארנקו, בו היה בין היתר, סכום כסף נוסף בסך 1000 ₪.

לנאשם 1 מיוחס אישום נוסף, גם במסגרתו הורשע על פי הודאתו בעבירת חטיפה ובעבירת שוד בנסיבות מחמירות. ביום 31/1/13, בשעות הלילה, עלה הנאשם ביחד עם אותו אדם ששיתף עמו פעולה בגדר האישום הראשון, למונית, בעיר יפו. השניים ביקשו מהנהג להסיעם לכיוון אבו גוש. סמוך למחלף שער הגיא, הנהג עצר את המונית לבקשת הנאשם וחברו כדי להתפנות. מיד בהמשך, לאחר שהנהג עצר את המונית, הנאשם היכה אותו במכת אגרוף, והמעורב הנוסף, שישב מאחור, כרך חבל סביב צווארו של הנהג והחל לחנוק אותו. הנהג נאבק בשניים ואף הצליח

לפתוח את דלת הנהג, אולם המעורב הנוסף היכה אותו עד שהנהג איבד את הכרתו. בהמשך, קשרו השניים את הנהג והשכיבו אותו על רצפת המושב האחורי, והחלו לנסוע לכיוון ירושלים. במהלך הנסיעה, הנהג התעורר והחל לחרחר. בתגובה, הוכה על ידי השניים. בהגיעם לשכונת א-טור בירושלים, עצרו השניים את המונית, השליכו את הנהג אל מחוץ למונית, בעטו בו, תלשו מצווארו שרשרת זהב משובצת יהלומים, ונמלטו עם המונית, כאשר הנאשם 1 הוא זה שנהג במונית, תוך שהשניים נוטלים מהמתלונן טלפון נייד מסוג איפון, וסכום כסף בסך 1,200 ₪. השניים נסעו לכיוון עזריה, שם ירד המעורב הנוסף ואדם אחר עלה למונית והמשיך עם הנאשם לכיוון רמאללה, אולם השניים נלכדו בעקבות הקמת מחסום משטרה, לאחר שנמלטו מהמונית מבלי להפעיל את בלם היד, וכתוצאה מכך המונית התדרדרה ופגעה ברכב אחר שחנה בסמוך.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון: בנוגע עם נאשם 1 הוסכם כי יוטל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 7 שנים, והמאשימה תעתור למאסר על תנאי, קנס ופיצוי, והנאשם יהא חופשי בטיעונו לגבי רכיבים אלה.

באשר לנאשם 2 - לא הגיעו הצדדים להסכמה לעניין העונש.

3. שירות המבחן המציא תסקירים בנוגע עם הנאשמים. באשר לנאשם 1, מציין התסקיר כי מדובר בתושב מזרח ירושלים, כבן 20, רווק. שירות המבחן בדק את רמת הסיכון להישנות אלימות הנאשם וחומרته, והגיע למסקנה כי מדובר ברמת סיכון בינונית וחומרת העבירות עלולה להיות גבוהה יותר. בסיכומו של דבר, שירות המבחן המליץ להטיל על נאשם זה עונשי מאסר מרתיעים. נאשם 1 נטול הרשעות קודמות.

באשר לנאשם 2 מפורט בתסקיר, בין היתר, כי הנו כבן 22, נשוי ואב לשניים, תושב אזור שכם, קיבל אחריות למעשיו והצדיקם במצבו הכלכלי. שירות המבחן סבור כי קיים סיכון בינוני להישנות עבירותיו, ולאור גילו הצעיר, העדר מעורבות בעבירות אלימות בעבר ויכולתו לקבל אחריות, היה מקום לבחון שילובו בטיפול שיקומי, אך נוכח חומר העבירות ועברו, הומלץ על עונש מרתיע. לנאשם זה שתי הרשעות בעבירות כניסה לישראל שלא כדין.

4. ב"כ המאשימה הגישה הצהרת נפגע העבירה מהאישום השני בו בא פירוט לפגיעות הפיזיות, הנפשיות והכלכליות שנגרמו לו כתוצאה מהאירוע. יצוין כי המתלונן מהאישום הראשון נפטר. באה הפניה לחומר המעשים ובאה הפניה לעונשים שנגזרו במקרים אחרים, דומים. כאמור, באשר לנאשם 1, הגיעו הצדדים להסדר לעניין תקופת המאסר, ובאת כוח המאשימה בקשה לגזור את עונשו של נאשם 2 מתוך הסדר זה בצירוף נסיבותיו הקשות של האירוע, בו היה מעורב נאשם זה. לשיטת המאשימה, יש לגזור את עונשו של נאשם 2 בשליש התחתון במתחם שנע בין 5 עד 7 שנות מאסר בפועל.

5. ב"כ נאשם 1 ביקש לכבד ההסדר, ולעניין הקנס והפיצוי, הפנה לכך שמדובר במשפחה מרובת נפשות ודלת אמצעים.

6. ב"כ הנאשם 2 הדגיש, בין היתר, כי נאשם 2 מעורב באירוע אחד בלבד, אירוע שחלקו של נאשם 2 בו היה קטן יותר, ועל כן עונשו של נאשם 2 צריך להיגזר בהתאם, ולעמוד על למטה ממחצית העונש שנגזר על נאשם 1 או, לכל

היותר, על מחצית העונש. באה הפנייה להודאת הנאשם, לנסיבות חייו הקשות ולכך שלמד את לקחו.

7. מעשי הנאשמים, ובמיוחד מעשיו של נאשם 1, קשים ומכוערים. הנאשם 1 חזר על מעשיו וביצעם בשנית באלימות ובאכזריות. כאמור, הצדדים הסכימו, בנוגע עם נאשם 1, לעונש מאסר לתקופת 7 שנים ובכך הסכימו למיקומו של העונש בתוך מתחם העונש הראוי. באשר לנאשם זה, המתחם הראוי הנו 5 שנות מאסר ועד 10 שנות מאסר, ואף שאני סבור כי מיקומו של העונש בנוגע עם נאשם 1, במתחם זה, אמור להיות גבוה יותר, ניתן לקבל ההסכמה אליה הגיעו הצדדים. עונשו של נאשם 2 נגזר מעונשו המוסכם של נאשם 1, אם כי, כמובן, שלא באורח פרופורציוני. מתחם העונש באשר לאירוע בו מעורב נאשם זה הנו 4 עד 9 שנות מאסר.

8. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשמים כלהלן:

א. על נאשם 1 נגזרות 7 שנות מאסר בפועל. תחילת מאסרו מיום מעצרו.

ב. על נאשם 2 אני גוזר 56 חודשי מאסר בפועל. תחילת מאסרו מיום מעצרו.

ג. נאשם 1 ישלם פיצוי למתלונן באישום השני בסך 10,000 ₪.

ד. על כל אחד מהנאשמים מוטל מאסר מותנה לתקופת 12 חודשים והתנאי הוא שלא יעברו עבירה מסוג פשע בתוך שלוש שנים מיום שחרורם ממאסר.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ב שבט תשע"ד, 23 ינואר 2014, במעמד בא-כוח המאשימה, באי כוח הנאשמים והנאשמים עצמם.

רפי כרמל, שופט